

es saig

PRENSA
CORTINA

D'ALGaida

nº 12. Desembre de 1981.

preu: 30 pts.

13 crides
en un any

Editorial

PRIMER ANIVERSARI

Fa un any que vos presentàvem ES SAIG i vos explicàvem els nostres propòsits i les nostres intencions. Sortíem amb una mica de por, temorencs de la vostra acollida i de les nostres forces. Però lo cert és que amb la vostra ajuda hem pogut mantenir-nos en la línia que ens havíem marcat.

Recordareu aquell número zero que sortia pel desembre de l'any passat; vuit pàgines que vos presentàvem com a model de lo que havia d'esser la nostra revista. De fet les vuit pàgines ens varen resultar insuficients des d'un pricipi i passàrem de tot d'una a les dotze, a les setze i en un parell d'ocasions a les vint. Al llarg d'un any vos hem oferit un total de 170 pàgines preparades amb tota la nostra il·lusió.

Recordam ara aquells moments en què es donava forma al projecte de revista que havíem pensat i li cercàvem títol. Per cert que el nom que tenia assignat era el de "Correu d'Algaida" i que ben a darrera hora es va canviar pel que du: "ES SAIG d'Algaida". Ni en els moments de més optimisme, quan la revista no passava de projecte, pensàvem arribar als 300 subscriptors. I hem superat aquesta xifra. Això vol dir que ES SAIG responia -i respon- a una realitat, que una publicació com la nostra era necessària. Pensam que el nostre encert ha estat el de fer una revista que no va dirigida a un sector d'opinió que pensa més o manco com nosaltres, sinó una revista oberta a tothom i amb una presentació de fets, notícies i opinions a l'abast de totes les persones.

Val la pena allargar més aquest escrit? Ben clar es veu que no podem amagar la nostra satisfacció. I és que diríem mentida si negàssim que estam satisfets de la feina feta. Som conscients de les nostres limitacions i de les equivocacions que hem comés; la revista es pot perfeccionar, però aquí la tenim, amb els seus defectes i virtuts, més viva que mai i amb desitjos d'una llarga vida.

I, en aquests moments, aquest és també el nostre desig: poder seguir informant-vos de la vida del nostre poble i poder celebrar molts d'aniversaris com aquest.

Al registre civil del nostre poble,
al llarg d'aquest mes de novembre,
(al manco fins dia 29 no s'ha inscrit cap naixement.

M O R I R E N

Novembre: dia 4,
Catalina Perelló Sastre,
als 85 anys.

dia 27,
Rosa Juan Ferrer,
de 82 anys.

ES SAIG

Bolletí de l'O.C.d'Algaida.
mensual

Dirigeixen:

Delfí Mulet i Francesc Antich.

Collaboradors:

Joan Trobat. Pere Mulet. Andreu Oliver. Llorenç Antich. Miquel Mulet. Antoni Mulet. Jaume Bonnin.

Dibuixos: Jaume Falconer.

Administració: Llorenç Oliver.

D.L. P.M.495-1980.

ES SAIG només es responsabilitza del contingut de l'editorial.

El mes passat vos informàvem que el Consell (la Conselleria d'Indústria) mantenia negociacions amb diversos municipis per resoldre el problema de l'eliminació dels fems produïts a Mallorca. El grup d'UCD d'Algaida va proposar que l'Ajuntament oferís la seva col·laboració per implantar al nostre terme la fàbrica de compost. L'Ajuntament estaria disposat a acceptar-ho si es complissin les condicions que exposam a continuació i que ja han estat presentades al Conseller d'Indústria.

1.- De les tres variants que el Pla Director per a la Gestió de Residus Sòlids ofereix per eliminar i tractar els fems produïts a Mallorca, l'Ajuntament d'Algaida considera que la més adequada és la variant nº 3. (tres forns crematoris i Planta de Compostatge a Son Feus).

2.- Con que sembla que el Consell està decidit a dur endavant la variant nº1 i un dels llocs que admeten un abocador controlat i una Planta de compost és part del terme d'Algaida, aquest Ajuntament estaria disposat a acceptar aquesta variant sempre que per part de la Conselleria d'Indústria del Consell es donassin garanties sobre les següents condicions:

A). LOCALITZACIÓ: L'abocador controlat i la Planta de compost s'haurien d'ubicar a una finca que està a un mínim de tres kms. dels nuclis urbans d'Algaida, Pina, Randa i Montuïri.

En la mida que fos possible aquesta finca hauria d'esser un comellar que quedàs amagat i que no fos clarament visible.

B). GARANTIES TÈCNIQUES: a.- La planta de compost s'hauria de començar en el termini d'un any i hauria d'entrar en funcionament en el termini de dos anys.

b.- S'hauria de garantir que el mal olor de la planta i l'abocador en els dies en què les condicions atmosfèriques fossin més desfavorables no arribàs a més d'un kilòmetre.

c.- La finca s'hauria de tancar i fer-hi tot al voltant una cuneta a fi que no es filtrassin més que les aigües que caiguin dins la finca i no les de les finques veïnades.

d.- Campanya permanent de desratització.

e.- Tots els camions que abocassin fems reunarien les millors condicions sanitàries. Igualment es controlarien les condicions dels que se'n duguessin el compost.

C). COMPENSACIONS ECONÒMIQUES: a.- L'Ajuntament rebria una compensació per l'impacte ambiental que produïria la planta i l'abocador. (El tant per cent que correspondria a l'Ajuntament per aquest concepte no s'ha pogut fixar per manca d'informació. Ara bé, aquest és un dels punts més importants a negociar).

b.- L'acondicionament dels camins que duguessin a la planta aniria a càrrec del Consell.

c.- Es cercaria la fórmula per a que la recollida de fems d'Algaida, Pina i Randa resultàs considerablement rebaixada als interessats.

d.- També es miraria que els pagesos d'Algaida es vessin afavorits amb una considerable rebaixa en el preu del compost.

e.- Els llocs de treball que generàs la planta de compost es cobririen preferentment amb persones d'Algaida.

f.- Una persona pagada per l'empresa adjudicatària estaria al servei de l'Ajuntament d'Algaida amb missió de vigilància.

g.- Un membre del Consistori d'Algaida seria vocal nat del Consell d'Administració de l'empresa encarregada de l'explotació de la planta.

h.- En la mida que fos possible s'hauria d'indemnitzar els veïnats de la finca destinada a l'eliminació dels fems.

D). ALTRES CONDICIONS: a.- El Consell pagaria un viatge a representants d'organismes d'Algaida per visitar una fàbrica de característiques similars a la que s'implantaria a Algaida.

b.- En cap cas es començaria a tractar els fems si el Municipi d'Algaida (amb Pina i Randa) no tengués establert el servei de recollida de fems.

m'han dit que diuen

Hem sentit molts de comentaris referents a sa mala llet d'es Sord, i això mos sap greu, perquè no n'hi volem posar gens ni mica. Però resulta que sa gent que troba això en sol tenir bastanta més, de mala llet, que sa que hi pugui haver aquí. I sinó escoltau un poc ses tertulies de cafè, o ses converses de dins qualque botiga, referents a s'Ajuntament, futbol, caçadors, bicicletes, toros l'Obra, talaieters, a..... a tot. I si vos hi fixau un poc més, veureu com aquesta gent és sa que té sempre un públic que li riu ses gràcies destructives.

Sa festa dels músics va ésser molt simpàtica, amb dinar, Assemblea, tertúlia, bon ambient i, sobre tot, es concert de l'església. Els comentaris que sentirem a la sortida eren tots a favor de Sa Banda, de lo bé que sona, amb aquell estol de joves que donen goig. Això són festes que agraden a tot es poble.

Sa gent de l'Obra ha tornata partir ben rehent: cine, xerrades excursions amb dinar, ... Es d'esperar que aquesta eufòria tengui durada. Els qui anaren a sentir sa xerrada de sexualitat sortien diguent que anirien a ses altres que es fessin damunt això, tan interessant els-hi semblà.

Aquest mes passat ha estat bastant tranquil en quant a sopars, només hi ha hagut els que podríem anomenar "rutinaris": caçadors, talaieters, caçadors de Sa Comuna, futbolistes, ... Però n'hi hagué un de "sonat", a Ses Maioles: tota la plana major de l'usedé es trobà allà, peu davall taula, per mirar d'aclarir els seus problemes. A sa gent d'es poble no li hem sentit comentar gaire aquest sopar, i els representants que hi assistiren no han estat massa comunicatius; diuen que han dit que estan un poc despistats, amb tants de canvis.

Un dia de principis de novembre sa Plaça semblava "Prado del Rey", amb càmeres que filmaven sa nostra plaça i sa gent que estava per allà prenint es sol, i es nostro batle i un concejal fent declaracions. Un va dir que era una llàstima que essent tot tant "guapo", es posasin a xerrar de fems.

Duim una mala temporada per s'economia de moltes famílies: contribució, arbitris, Llicències fiscals, enllumenats, cases noves dades d'alta amb cinc anys d'atrassos, multa i interessos de demora, ... és massa en tan poc temps. N'hi ha que gemeguen fort, i el que diuen no es pot escriure. Però n'hem sentit que diuen que ells no en ténen cap d'aquests problemes, perquè no ténen cases ni trasts.

Sa gent d'es carreró no està gens satisfeta, i això que no han de pagar enllumenat. Un de per allà mos deia, tot satisfet, que hi posarien s'aigua, cap a sa peixeteria; i aviat que s'hi posaren, amb un compressor, a fer sa síquia. S'anava vent en popa, però s'aturà en sec. Resultà que volien posar ses tuberíes més gruixudes, i mentre discutien si havia d'esser així o aixà, es carreró quedà en l'aire durant un parell o tres setmanes. No sé si a s'Ajuntament li hauran pagat sa roda que va haver de canviar, un que la va destruir amb ses pedres d'es mig d'es carrer.

A la fi els Cossiers n'han tocat de frescs. Mos han dit que han cobrat de ses festes de Sant Jaume, i ha arribat una subvenció de s'Ajuntament. També hem sentit a dir que han de fer un parell de vestits nous però es de suposar que quedarà qualque cosa per anar a sopar un parell de vegades i així poder assajar, "ensaiar", i treure sa "Dança Nova".

SIAU QUI SOU

Fills d'una raça dreturera i forta
 que unia el seny amb l'ímpetu,
 no renegeu de vostra sang... Oprobi
 pel fill qui n'és apòstata!
 Per honra té esser bord. Son cor espuri
 sols posa arrels paràsites:
 no té l'arrel que del terror dels avis
 ne beu saba llegendària.
 Per ell és pàtria una buidor coberta
 d'algun mantell de púrpura,
 un tros de mapa, una abstracció volàtil,
 un mot de la retòrica...

Tal vos somriga l'ideal, oh joves,
 unint el seny amb l'ímpetu,
 i amb gran serenitat, que és la divisa
 de la potència màxima.
 Ah! Els forts vénen dels forts. Alçau l'emblema
 de l'avior llegendària,
 que cada poble sols ateny son astre
 seguint per la seva òrbita.

SIAU QUI SOU; mes no atiant vells odis
 de raça, ni amb enfàtiques
 declamacions lloant tot lo que és vostre,
 fins les mateixes úlceres...

SIAU QUI SOU; mes no us tanqueu, ombrívols,
 dins una llar històrica
 sens horitzons. Volau sobre les terres
 enfora, amunt, com l'àguila!

Mn. Miquel Costa i Llobera

«(...) La Nació és una comunitat. I és en aquesta comunitat on la família comença la seva tasca mitjançant la llengua, que permet a l'home en formació d'esdevenir membre de la comunitat (...). Sóc fill d'una nació els veïns de la qual l'han condemnada a mort repetidament, però que ha sobreviscut i ha restat fidel a ella mateixa. Ha conservat, tot i les particions i les ocupacions estrangeres, la sobirania nacional, no gràcies a la força física, sinó recolzant-se en la seva cultura.

Jo us dic: per tots els mitjans de què disposeu, vetlleu per aquesta sobirania fonamental que posseeix cada Nació en virtut de la seva pròpia cultura. No permeteu mai que (...) sigui la rapinya de cap interès polític o econòmic. No permeteu que esdevingui víctima de totalitarismes, imperialismes o hegemònies, per a les quals l'home només compta com a objecte de dominació i no com a subjecte de la seva pròpia existència humana.

¿No és cert que hi ha, si mirem el mapa d'Europa (...), nacions que posseeixen una meravellosa sobirania històrica que prové de la seva cultura, però que al mateix temps estan privades de la seva sobirania plena?

Aquesta sobirania existent (...) ha de ser el criteri fonamental per a enfocar un problema important per a la humanitat d'avui: el dels mitjans de comunicació social. No poden ser mitjans de dominació sobre els altres (...). Han de respectar la cultura de la Nació i la seva història.»

(Paraules de Joan Pau II a la Unesco, 2-IV-80.)

FIDELITAT SÍ, PERÒ...AQUI?

"Vostè no sigui beneit; cobri Misses i funerals, faci tots els matrimonis i primeres comunions que pugui; aprofiti l'avinencesa de que passen el cap de setmana a la "caseta" o que han de venir a fer el sopar a Algaida. Que ho facin com vulguin...mentre paguin. Com més costa més bo és. Ara els capellans voleu que la gent prepari la recepció dels sagraments, i això no fa bo; i llavors no cobrau, i això no deixa presumir de que ha estat car; tot el revés de com ho haurieu de fer per tenir un bon grup de gent contenta. Torní a passar bacines. Predicar l'Evangeli, bé, però ¿per què no parlau més de costums, de seguir les petjades dels qui sempre han anat davant?. Si vosté volgués, podria tenir tothom content i fotut...."

A tot això jo diria:

1. Som capellà perquè m'ha cridat Jesús. Ningú més. I Jesús m'ha cridat a una tasca concreta dins la construcció del Regne de Déu. A Ell i només a Ell he de seguir.

2. Una tasca que, juntament amb els altres cristians no capellans, he de realitzar amb els dos ulls oberts; un mirant cap enrera i l'altre cap envant. Cap endarrera, cap al punt concret de la història on Jesús es va presentar amb la Bona Nova (=Evangeli) amb la BONA NOTICIA de que Déu és Pare. Cap endavant, exactament cap a la societat d'avui, no la d'ahir ni la de demà. Només amb els dos ulls oberts i sincronitzats (amb visió sana i normal, per tant) tindrè una mirada cristiana.

3. Per molt que a uns els agradaria que sols miràs cap endavant; que a les preocupacions d'avui no les illuminàs amb la llum de la BONA NOVA. I que uns altres (els qui solen fer més renou) em volguessin deixar obert només l'ull que mira cap endarrera; perquè així la força transformadora de l'Evangeli no l'apliqui al món d'avui sinó que l'escampi, la tudi amb fantasies espiritualistes (lo espiritual no és fantasia, lo "espiritualista" sí), mentre ells segueixen tranquils (pillastres que són) aprofitant-se de les injustícies dels nostre món.

4. Seguir a Jesús, ésser cristià, és una aventura. No sé per on passarem. Sí, estic

segur on arribarem. Amb Sant Pau tot cristià pot dir: "sé de qui m'he fiat". En canvi seguint els qui donen aquest tipus de consells, no sé on arribaria. Perque els seus interessos solen fer moltes volteres. Lo que els obliga a ésser molt "higiènic"; a canviar-se sovint la camia. D'aquí que seguir a Jesucrist esdevé no sols la més apassionant de les aventures, sinó també el camí de més seny.

5. De cap manera s'acosta això a l'actitud del qui creu que sols "ha de rendir cuentas ante Dios y ante la historia". Tot servidor del Poble es deu al Poble. I és el Poble el qui exigeix, i el qui ajuda, a l'aplicació pràctica del programa de l'Evangeli. Davant qualche cridada, la meua padrina, que no havia viscut debades, em recordaria que "bram d'ase no arriba al cel". Un bon amic de temps enrera, tornaria a dir-me que si no deixam que ens cresquin els ulls de poll (l'estuferera i la comandera és lo que més les fa creixer), ningú les mos trepitjarà. Un dels consells que, profèticament, més em repetiren dins el Col·legi Major de La Sapiència va ésser aquest: "Si com a capellà no dius AMEN, mai, a ningú més que al Déu Pare que ens ha revelat Jesucrist, molts s'enfadaran, i provaran de fer-t'ho passar pillo; però mai ho conseguiran (encara que qualche pic s'ho pensin), perquè és dins la fidelitat on troba l'home la més cabalosa font de felicitat.

i 6. ¿Per què avui escric això? Ho faix pels qui NO m'han donat els consells del començament. Ni els em donarien mai. Perque la gran majoria de cristians caminen per la vida estimant; amb més o manco profunditat, amb moltes o no tantes travelades, però caminen. N'hi ha de joves i de vells, homes i dones, de dretes i d'esquerres, senzills i lletraferits, tanta de gent que del capellà espera que li ajudi a estimar i ésser feliç. A vegades, atacar el capellà no és sinó una manera de cercar confondre aquests cristians. Per ells, per aquesta majoria, he escrit això. I encara em queden dues paraules més pels mateixos: GRACIES, moltes gràcies i ENDAVANT.

Miquel Mulet Coll

Malnoms d'algaïda

Es un fet que dins un poble petit com Algaïda la gent es coneix sobretot pel malnom. Pensem per un moment de quantes persones de les quals coneixem perfectament el nom i el malnom seríem capaços de dir els dos llinatges. I això ens passa ara, quan és normal veure el nom oficial -nom i dos cognoms- a infinitat de documents. Vull dir que fa dos-cents anys aquest fenomen de coneixer-se pel malnom encara devia ésser molt més accentuat. Era poquíssima la gent que sabia llegir i escriure i, per tant, les ocasions d'escriure o veure escrits els llinatges propis o dels veïnats eren escasses.

A més, aquests llinatges són poc variats. A Algaïda abundaven i abunden els Oliver, Mulet, Sastre, Pou, Puigserver, etc. i és lògic que als documents oficials es posàs esment en distingir un Oliver d'un altre Oliver afegint-li el corresponent malnom.

De fet no s'emplea practicament mai la fórmula actual de nom i dos cognoms i si es troba qualche cas és referint-se a una persona important: Honorat Ribes i Mulet. Deixant de banda aquestes rares excepcions, als documents hi trobam les següents quatre possibilitats:

1.- El nom seguit d'un sol llinatge:

Miquel Vanrell
Pere Vich
Joan Company

2.- El nom i el primer llinatge seguits del malnom:

Bartomeu Oliver "Merris"
Agostí Seguí "Carrintar"
Jaume Munar "Carles"

3.- Nom i cognom acompanyats del nom del pare:

Nadal Sastre de Llorenç
Jordi Amengual de Bartomeu
Antoni Torrens de Pere

4.- El nom i el malnom:

Geroni "Gros"
Antoni "Barca"
Gabriel "Gurió"

D'aquestes quatre possibilitats les 2. i 3. són les més usuals. La 4. és infreqüent.

Això vol dir que no sabem el malnom de totes les persones citades als documents. És important tenir en compte aquest fet que significa que no trobar a la llista que oferim un determinat malnom no prova que no existís.

No trobareu a la llista una sèrie de noms d'oficis com Forner, Ferrer, Fuster, Gerrer, Paraire, Oguer, Tender i d'altres perquè moltes vegades no queda clar si s'empleen com autèntics malnoms o simplement indiquen la professió. En canvi hi estan inclosos els que sense cap dubte són malnoms com Rector, Metge, etc.

També hem d'advertir que molts dels malnoms presenten la forma masculina i femenina. Uns exemples del que volem dir: Calí/Calina, Escolà/Escolana, Ferrí/Ferrina, Raió/Raiona, Tiró/Tirona, Vicó/Vicona. A la llista posam només la forma masculina, fora dels casos en què la femenina s'aplica a homes i això vol dir que s'havia convertit en un autèntic malnom independent de la corresponent forma masculina; per exemple: Bernat Oliver "Garina".

Una vegada fetes aquestes aclaracions, passam a oferir-vos la llista dels malnoms que hem pogut localitzar corresponents al segle XVIII i primers anys del XIX. Els documents que per compondre aquesta llista hem consultat són innumerables i al final citam els que més material ens han proporcionat, però que no són ni d'un bon tros tots els que hem manejat.

Ens limitam a presentar el malnom i entre parèntesi el llinatge, o llinatges, al qual corresponia el sobrenom. Som conscients que un estudi complet del tema exigiria una descripció de la forma bàsica i les variants de cada malnom, unes hipòtesis sobre la seva etimologia, una classificació de tots ells, una comparació amb els malnoms actuals per veure'n l'evolució, i pot-

ser moltes coses més. Això significa moltes més hores de feina i un llibre ben gruixat. La nostra intenció no va més enllà de satisfer una certa curiositat que qualcú pugui sentir i oferir un material de base a qui vulgui profunditzar sobre el tema.

Aloy (Oliver)
 Annès (Reus)
 Aujub, de S' (Mulet)
 Badeluc (Pericàs)
 Badia (Cerdà)
 Balle (Amengual, Crespí)
 Ballet (Socies)
 Bandereta (Servera)
 Bandoler (Pou)
 Barbassa (Ramonell)
 Barbedor (Prats)
 Barbeta (Ramis)
 Barca (Vanrell, Roig)
 Barraquer (Amengual, Coll)
 Barrera (Roig, Mulet, Pujol)
 Basseta (Oliver, Sastre, Coll)
 Benet (Bibiloni)
 Bernadí (Ramonell)
 Bernadillo (Sastre)
 Bet (Mulet)
 Binelegant (Janer)
 Blai (Juan, Mir Tomàs)
 Blanc (Pou, Amengual)
 Blava, de Na (Mudoy)
 Bodegó (Pou)
 Bondat (Vanrell)
 Bondia (Oliver)
 Borràs (Trobat, Mulet)
 Boscà (Seguí)
 Boscana (Amengual)
 Bosso (Oliver)
 Bou, Bouet, des Bous (Munar, Oliver)
 Bover (Garcies)
 Brill (Mulet)
 Brusca (Pericàs)
 Burjó (Mudoy)
 Cabo (Capellà, Vich)
 Calafoc, Can
 Calenta, Viuda
 Caleta (Sastre, Puigserver)
 Calí (Crespí)
 Cameta (Falconer)
 Campos (pou)
 Canoi (Barceló)
 Canonge (Oliver)
 Capavalla, de Sa (Janer)
 Cap-pelat (Oliver)
 Caragol (Pou)
 Carles (Munar)
 Carut (Pujol, Oliver)
 Carrintar (Seguí, Pizà)
 Carrió (Mulet)
 Cases Noves, de Ses (Oliver)

Casetes, de Ses (Mas)
 Ciutat (Sastre)
 Coa Negra (Cerdà)
 Cocui (Tous)
 Comes (Oliver, Pericàs)
 Comte (Pou)
 Comuner (Amengual)
 Conet (Mut)
 Consent (Sastre)
 Contà (Pou)
 Contador (Pou)
 Cortei (Prats)
 Cos (Verdera, Oliver)
 Costitxo (Oliver)
 Cotà (Garau)
 Cova, de Sa (Puigserver)
 Coves (Barceló, Pericàs)
 Crestor, Crister (Cantallops)
 Creu, de Sa (Pou)
 Damià (Mulet)
 Delabau (Ribes, Roig)
 Delomo (Sastre)
 Denteta (Seguí)
 Dida, Dides (Tomàs)
 Dineret (Oliver)
 Dolorós (Oliver)
 Dulei (Pou)
 Enfony (Pou)

Enravanat (Capellà)
 Escolà (Vanrell)
 Esquerrà (Pujol, Salom)
 Esquit (Amengual)
 Estaca (Pou, Garau, Sastre)
 Estel (Munar)
 Eulari (Oliver)
 Fasser (Capellà)
 Felet (Salom)
 Feliu (Puigserver, Coll)
 Ferragut (Catany)
 Ferrí (Juan)
 Fideu (Puigserver)
 Fiolet (Mulet)
 Floc del
 Fonoí, Fonoiar (Coll)
 Font (Munar)
 Fosca (Vanrell, Pou)
 Frare (Ribes, Puigserver)
 Gaiana (Oliver)
 Galipo (Mulet)
 Gallet (Company)
 Gallur
 Gamundí (Barceló)
 Garbí (Barceló)
 Gardutxo (Garau)
 Garina (Oliver)
 Garivai (Coll)

Ah! tu ets en fill de Na
 Cotana
 Com volies que et conequés
 per Pare Bartomeu Pou?

Garrover
 Gasparino (Fullana, Capellà)
 Gató (Sastre)
 Gener (Ribes, Pou)
 Gi (Mulet)
 Gina (Mudoy)
 Ginestra (Puigserver)
 Glosador (Capellà)
 Godó (Oliver)
 Gorreu (Company, Oliver)
 Gostí (Amengual)
 Grau (Juan)
 Gros (Barceló, Llaneras, Sastre)
 Guidaino (Serra)
 Guemà (Reus)
 Guillot (Fiol)
 Gurió (Fiol, Amengual)
 Heretat, de S' (Pou, Fiol, Seguí)
 Hereu, de Ca S' (Torrens)
 Hostal, de S' (Jordà)
 Huguet (Juan)
 Jacas (Oliver)
 Jaumillo (Mudoy)
 Joia (Munar)
 Jubilat (Gelabert)
 Lledoner (Oliver)
 Llecinto (Oliver)
 Llobet (Coll)
 Llorençà (Puigserver)
 Lloret (Capellà, Barceló, Gelabert)
 Llubí (Oliver)
 Lluc (Fullana, Servera)
 Magallot (Pou)
 Maria (Trobat)
 Marieta (Pou)
 Marió (Falconer, Ramonell)
 Massoles (Trobat)
 Mata, de Sa (Fullana, Puigserver)
 Mates (Mulet)
 Mateu (Sastre)
 Matgí (Oliver, Pou)
 Marrota (Amengual)
 Maví (Amengual)
 Mega (Mulet)
 Memes (Monserrat)
 Mena (Janer, Capellà)
 Menut (Juan, Coll, Mulet)
 Merris (Oliver)
 Metge (Mulet)
 Metler
 Micola (Sastre)
 Millor (Mudoy)
 Miquelet (Servera, Pou)
 Miquelí (Amengual)
 Miqueló (Oliver)
 Misser Garcies)
 Mitjavidia (Servera)
 Moisès (Antich)
 Molí (Fiol, Fullana)
 Molí de N'Andreu
 Molí d'en Carrintar (Sastre)
 Molí d'en Gasparino (Fullana)
 Molí d'en Gostí
 Molí d'en Mascaró
 Molí d'en Mostatxet
 Molí d'en Toni Xina
 Molí d'en Vallaco
 Moliner, Molinou (Fiol)
 Moll (Amengual, Coll, Tomàs, Fiol)
 Mollet (Tomàs)
 Monjo (Ferretjans)
 Mora (Puigserver)
 Mosso (Seguí)
 Mostatxet (Fiol, Sastre)
 Mules, de Ses (Juan)
 Muro (Munar)
 Mursi, Mussi (Oliver)
 Nadal (Sastre)
 Negre (Mulet)
 Pacotet (Sastre)
 Paloni
 Palou (Sastre)
 Panxeta (Sastre)
 Papet (Reynés)
 Pardalet d'Or (Vanrell)
 Parull (Oliver)
 Parral, del (Janer)
 Pastor (Munar, Ramis, Janer)
 Patró (Ramonell)
 Pau (Pou, Mulet, Oliver)
 Pelat, Pelut (Sastre)
 Pellet (Antich)
 Perandreu (Sastre)
 Peret (Pou)
 Pericàs (Oliver)
 Perillé (Cerdà)
 Peroi, Perot (Pou, Oliver)
 Perotet, Perotot (Sastre)
 Petit (Juan)
 Petitoi (Puigserver)
 Pinaret (Sastre)
 Piner (Barceló)
 Pirris (Sastre)
 Pixedis (Pujol)
 Pixardo (Cantallops)
 Planiol (Sastre)
 Pola (Munar)
 Pollastre (Reus)
 Pollo (Amengual)
 Ponset (Pizà)
 Pontà (Garcies, Coll, Cantallops)

Porxo (Rafal)
 Poteta (Huguet)
 Pou Radó, des (Juan)
 Praderes (Pujol)
 Prats (Carbonell)
 Puig (Pou)
 Pujol (Sastre)
 Punta (Coll)
 Punyal, Punyal Rebatut (Verdera)
 Punxa (Amengual)
 Purgatori (Mulet, Puigserver)
 Quisto (Aloy)
 Raconero (Rèus)
 Rafal, des (Mulet)
 Raió (Amengual)
 Rapinya (Amengual)
 Rasca (Oliver)
 Ratat (Ramonell)
 Rector (Oliver)
 Rei (Pou, Beltran)
 Revisco (Rafal)
 Reus (Oliver)
 Ribetes (Ribes)
 Ric (Torrens)
 Riera (Mulet)
 Riu (Oliver, Garau)
 Roca (Verdera)
 Roig (Ribes)
 Romaguera (Garau)
 Rosa (Fornès)
 Rosseió (Roig)
 Rotget (Munar)
 Sabater (Ribes)
 Saletes (Sales)
 Sansó (Sallencs, Reus)
 Sant (Garcies)
 Senyor (Ribes)
 Serra (Garcies, Ramis)
 Serral (Tomàs, Fullana)
 Serrano (Pou, Sastre)
 Server, Servera (Puig)
 Seu (Fiol, Sastre)
 Simó (Sastre)
 Sissero (Seguí)
 Sunyer (Sastre)
 Sureda (Coll)
 Talaia, de Sa
 Tano (Crespí)
 Tanqueta (Pou)
 Tenyit (Andreu, Pou)
 Tia (Amengual)
 Tietes (Sastre)
 Tiró (Llull)

Tiu (Garau)
 Tiueta (Sastre)
 Toledo (Juan)
 Ton (Munar)
 Tonió (Ramonell)
 Toro (Cantallops)
 Torreta; Torreta, de Sa (Sastre)
 Treufoc (Barceló)
 Trinxet (Gelabert, Pou)
 Tropell (Capellà)
 Valentet (Miralles)
 Valer, Valera (Munar, Coll)
 Veiató (Ribas)
 Veiet (Tomàs)
 Veny (Jaume, Sastre)
 Verdera (Sastre)
 Vermei (Sastre)
 Vicó (Vich)
 Vidal (Pou)
 Viroto (Sastre)
 Volander, Volandet (Miralles)
 Volta (Pou)
 Xalet (Antich)
 Xato (Fiol)
 Xec Sossies)
 Xelo (Aloy, Fiol)
 Xendec (Seguí)
 Xereno (Mulet)
 Xic (Vich, Torres)
 Xico (Mulet)
 Xina (Barceló, Oliver)
 Xineta (Sureda)
 Xoi (Janer)
 Xoroi (Sastre)
 Xotano (Torrens)

Principals documents consultats per ordre cronològic.

1.-Llibre de repartiments a los pobres (1662 - 1716).

2.-Compte de los gastos s'han ocasionats a la Vila d'Algaida així en manteniments com també en jornals de carros i de dietes i de manteniments de los homes et alias de la mateixa vila per raó de les ocurrències del temps present de la guerra, començant als 13 juny del corrent any 1715 fins al 23 d'agost del mateix any.

3.-Llista de tots el homes qui d'orde del Sr. Virrei passaren en Felanitx i són les persones debaix escrites i los havem pagats a raó de 4 sous sens donar-los ninguna cosa més. (1715).

4.-1721. 18 Mars. Tothom i tota persona que vulla establir terra per tot temps de pertinències de la possessió de Punxuat, terme de la vila d'Algaida, la qual terra és la partida baix del tancat noudites les Rotes Velles i s'estableix en los pactes i condicions següents.

5.-Relació i denunciació dels moltons i toïssos de la present vila que en virtut d'orde de la Real Audiència dels 4 setembre 1734 se mana se prenguen del nombre d'aquells i non del duenyo de qui són del tenor següent.

6.-Relació que d'orde de la Real Audiència que en virtut d'orde s'ha de pendre de la denunciació de tota espècie de grans com són blats, xexa, ordi de la present vila i son terme en virtut d'orde de dita Real Audiència dels 4 del mes de setembre 1734 individuuant les quarteres de tota espècie i el nom de sos duenyos i són del tenor següent.

7.-Establiment de Son Vidal, Son Crespí i el Tresorer (1745-1746).

8.-Repartiment del vesindari de lo any 1752.

9.-Llista del vesindari que s'ha format per lo any 1764.

10.-Llista de los duenyos i bestiar de la vila d'Algaida als 10 octubre de 1782.

11.-Llista qui conté tot el bestiar de la present vila així de muls, mules, ases i someres feta als 10 novembre de 1782.

12.-Establiments fets a la Comuna de Punxuat l'any 1783.

13.-Plegueta de los corrals que se donen a los pastors de la vila d'Algaida començant en lo any 1783 donats per lo Honor

Pere Trobat de la Font, Balle Real, als 22 juny dit any. (Anys 1783-1795).

14.-Relación individual de los daños y perjuicios ha causado la nevada que hizo en los últimos dias de diciembre de 1788 que en virtud de orden de la Real Audiencia se ha tomado en esta villa de Algaida.

15.-Cadastrre de figueres i vinya, etc. (No du any, però és de cap el 1800).

Pere Mulet Cerdà

L'algaidí davant el seu ajuntament

L'objectiu primordial d'aquest article, que no arriba a estudi ni pel contingut ni per les seves ambicions, és el de simple divulgació; i molt millor si serveix de revulsiu a la consciència de qualque algidí, revulsiu que l'obligui a una presa de raó davant l'ens públic més representatiu que té al seu entorn: l'Ajuntament. A més, a l'Ajuntament el ciutadà es pot i es deu projectar a l'hora de formar-lo i de controlar la seva gestió.

Abans de res, vull fer constar que el nostre plantejament no es refereix a l'actual Ajuntament, sinó a l'Ajuntament en abstracte, sense matisos de composició, color tendència ni ideologia. Els límits d'aquest treball no són altres que les lleis. Voluntàriament i conscientment ens situam dins el marc del nostre Estat de Dret; evitarem la tentació d'evocar el passat i la de projectar al futur les nostres ambicions; ens reservam, això sí, el dret a criticar tot quant considerem millorable.

Després d'aquestes aclaracions, haurem de referir-nos primerament a la Constitució com a norma fonamental, llei de lleis, tronc del que neixen les branques legislatives que regeixen i delimiten totes les activitats públiques i privades dels espanyols, i que ens protegeixen fins i tot abans de néixer i després de morts.

La nostra Constitució va entrar en vigor l'any 1978, és pactada o consensuada, i és susceptible de reforma, a fi que, en cada moment històric, es pugui adequar a la realitat present. Consta de 169 articles, 4 disposicions addicionals, 9 de transitòries, una derogatòria i una final. Totes les lleis anteriors que s'oposin a aquest text queden derogades i anul·lades, i totes les que es promulguin després de la seva entrada en vigor s'hauran d'ajustar als seus principis si no volen incórrer en inconstitucionalitat. La possible inconstitucionalitat la decideix el Tribunal Constitucional.

Per tant, si tota la legislació ha d'emanar de la Constitució i ha d'estar en harmonia amb els preceptes constitucionals és evident que s'imposa una feixuga feina de reforma, adaptació i adequació de la normativa jurídica existent a la Constitució. Cap rama del dret no pot escapar-se d'aquesta transformació i forçosament es configurarà un nou esquema de societat i un canvi de les estructures socials.

Pel que fa a la vida política local, objecte d'aquest treball, la Constitució a l'article 137 diu que l'Estat s'organitzarà territorialment en municipis, províncies i en les Comunitats Autònomes que es constitueixin. A l'article 140 garanteix l'autonomia dels municipis, que disfrutaran de personalitat jurídica plena. El seu govern i administració correspon als respectius Ajuntaments, integrats pel Batle i els Regidors. Els Regidors seran elegits pels veïns del Municipi a través de sufragi universal, igual, lliure, directe i secret en la forma fixada per la llei. El Batle serà elegit pels Regidors o pels veïns. L'article 142 també disposa que tendran els medis suficients per executar les seves funcions, si bé no assegura pels Ajuntaments l'autonomia financera com ho fa amb les Comunitats Autònomes.

Aquests pocs articles que la Constitució dedica a l'Administració Local suposen una nova filosofia, un aire renovador, una concepció dels Ajuntaments i dels homes i dones que els integren totalment diferent i contrària a la normativa que fins ara els ha regit; hi ha preceptes modificats i derogats, altres substituïts, i altres, en darrer terme, declarats inconstitucionals.

De cada dia es fa més patent la necessitat de comptar amb una nova Llei de Règim Local que acabi amb el caos legislatiu. Una llei inspirada en els principis constitucionals que sigui l'únic instrument vàlid per regular la vida dels nostres pobles i ciutats, obligatòria pels polítics i funcionaris, que defineixi els drets i obligacions dels ciutadans, dels algidins en concret. Però això ho haurem de tractar a pròximes col·laboracions.

La cooperativa ALPIRA

El passat dia 10 de novembre es va celebrar una assemblea extraordinària de la Cooperativa ALPIRA per discutir dos punts importants: la creació d'una secció de carn i la integració de la nostra Cooperativa dins una unió de cooperatives a nivell de Mallorca. La reunió, segons el nostre entendre, va esser per una part negativa: hi va haver poca assistència; i per l'altra molt positiva perquè, en primer lloc, hi va haver molta discussió dels temes esmentats i, en segon lloc, varen sortir a llum discussions molt interessants que reflectiren les campanyes injurioses que han fet alguns sectors d'Algaida que tenen interessos partidistes i particulars en contra de la Cooperativa i els seus dirigents.

Després d'aquesta reunió se n'han fet d'altres per concretar el muntatge de la secció de carn. El resultat ha estat molt positiu, creim que aviat tots els pagesos d'Algaida que crien bestiar estaran dins aquesta secció.

En quant al tema de la nostra integració dins la unió de Cooperatives que s'està muntant creim que és fonamental entrar-hi perquè, d'aquesta manera, a l'hora de comercialitzar els nostres productes o comprar-ne ho farem a través d'una Cooperativa de 2º grau que controlarem entre totes les cooperatives que en formem part i evitarem haver de passar per les mans dels majoristes que imposen els seus preus.

Canviem de tema. Com tots sabeu, la passada campanya de l'ametla va esser econòmicament desastrosa; l'ametla en poc temps va baixar més de 100 pts. Això ha provocat molts de problemes a l'hora de liquidar-la, ja que els socis havien cobrat una anticipació de 300 pts. quilogram i el preu final de la campanya ha estat de 255 pts., per tant, s'han de tornar 45 pts. per quilogram. Pensarem que aquest seria un motiu perquè enguany la gent no entregàs l'ametla a la Cooperativa i hem quedat sorpresos quan hem vist que quasi tots els mateixos socis de l'any passat han tornat entregar l'ametla a la Cooperativa. Ens alegra veure que la gent se n'adona que una Cooperativa és la solució per evitar intermediaris i que, el vendre el gènere no ha d'esser com jugar a la loteria, tenir o no tenir sort amb el preu a l'hora de vendre. Sinó actuar solidàriament, cooperativament, sabent que unes vegades guanyarem i altres perdrem però, a la llarga, sempre guanya el col·lectiu de pagesos. Per exemple, en aquesta campanya els primers que entregaren l'ametla s'han queixat de que ells l'entregaren al preu de 300 pts. i ara sols la cobren a 225 pts.; però, els darrers que la entregaren ho feren a 210 pts. i l'han cobrada a 255 pts.

Per acabar, voldríem fer una crida a tots els pagesos perquè no facin cas d'aquesta gent que no és pagesa i que, pels seus interessos, vol destruir tot el que representi una unió nostre. Hem de fer feina per a fer possible la consolidació de la nostra Cooperativa.

Francesc Oliver i Antoni Perelló.

els lectors escriuen

Sr. Director de la revista ES SAIG. Li agrairia la publicació d'aquesta carta oberta a la opinió pública.

Actualment hi ha una campanya, segons el meu entendre, de difamació a la meva persona, on es diu que jo he cobrat 600.000 pts. de la instal·lació de l'enllumenat públic dels carrers de Sa Tanqueta, Es Colomer, Sol i Nou; que s'han col·locat un número exagerat de punts de llum; i que aquestes són les raons per les quals resulten cares les contribucions especials. Davant aquesta campanya promoguda per UCD, i que és injuriosa, voldria fer les següents aclaracions:

1.- Per la col·locació de l'enllumenat a la Tanqueta es va seguir el projecte de D. Jaume Morell Brotat, projecte fet l'any 1976 per encàrrec de l'anterior ajuntament i que avui, segons les normatives actuals, és impossible utilitzar-lo pels altres sectors del poble ja que està totalment desferrat. De totes maneres no es va respectar amb exactitud l'esmentat projecte, ja que preveia la col·locació de 42 punts de llum i sols se n'han instal·lats 37; i a més també s'ha canviat el sistema de conducció elèctrica. El fet d'haver volgut aprofitar l'esmentat projecte, per tal de no haver de pagar un projecte nou, va portar molts de problemes a l'hora de legalitzar-lo davant la delegació d'Indústria. Amb tot això es varen estalviar més de 100.000 pts.

Per la col·locació als carrers del Sol, Es Colomer i Nou no es va poder seguir el projecte del Sr. Morell per les següents raons: a). El carrer del Sol estava com un sector apart del Colomer i carrer Nou (això vol dir que el carrer del Sol tenia un comptador i quadre elèctric independent). b). El sector del Colomer i carrer Nou no cobrien tot el carrer; els llums només arribaven fins a la mitat dels dos carrers, aproximadament fins a davant can'Andreu Vïcari. Per tot això, L'Ajuntament va acordar fer un projecte nou, projecte que jo vaig fer sense cobrar un cèntim (el vaig regalar). Tam-

bé hi ha que dir que segons el projecte del Sr. Morell s'haviende col·locar 42 punts de llum i sols se n'han instal·lat 36. Amb això es varen estalviar més de 300.000 pts.

2.- Es totalment fals que jo hagi cobrat 600.000, o 700.000 pts. No he guanyat un sol cèntim amb la col·locació de l'enllumenat, o millor dit, els honoraris per la direcció de les obres, que segons les tarifes oficials del Col·legi d'Enginyers Tècnics pugen 60.000 pts. (no 600.000 pts.) i que segons la llei me pertanyen, els he regalat a l'Ajuntament destinats a fer obres al teatre. També he regalat els honoraris que, segons llei em corresponen per haver fet el nou projecte del carrer del Sol, Colomer i Nou i que puja a 51.661 pts. Així com també he regalat els honoraris per distribució de les contribucions especials que són 15.000 pts.

En total, per honoraris me tocava cobrar 126.661 pts. quantitat que, descomptant els gastos del Col·legi i Hisenda, he donat per obres del teatre.

Me sap molt de greu haver hagut de fer pública aquesta donació ja que, quan fa un any vaig comunicar a l'Ajuntament la meva intenció de no cobrar res per aquest treball i el destí que tendrien els doblers, també vaig demanar que no ho fessin públic perquè la meva intenció no era posar-me medalles. I degut a la irresponsabilitat, segons el meu entendre, de UCD, per la campanya tendenciosa i mal intencionada que ha fet, he decidit renunciar a ésser director d'obra de les instal·lacions d'enllumenat que queden per fer.

També vull deixar ben clar que per defensar-me no cauré en la trampa d'atacar personalment als membres d'UCD de possibles irregularitats; si aquest és el seu joc, no és el meu.

Si qualcú dubta dels fets que he exposat, pot consultar-ho a l'Ajuntament.

Andreu Majoral

Pina

DAVANT S'ANIVERSARI

Amb sa publicació d'aquest número, es compleix un any d'existència de sa revista ES SAIG. Des d'aquí volem donar s'enhorabona i animar es promotors que varen tenir s'idea de sa creació d'aquesta revista i que durant aquest any cada mes han continuat sa tasca d'elaboració i confecció d'aquestes planes; no deixa d'esser una labor que requereix un esforç, que sa majoria de pics no és reconegut per sa gent.

Per sa nostra part, gràcies a sa publicació d'aquesta plana dedicada a Pina, hem pogut recollir ses notícies, parers i fets que han succeït en es poble, cosa que hem fet amb més o manco encert; mos ne donam compte de ses equivocacions que hem comés i de que en es darrers números no hem participat tan activament com tocava, però sempre hem procurat fer-ho lo millor possible.

Hem d'agraïr sa col·laboració de l'amo'n Tomeu Seguí amb ses seves gloses referents a Pina (esperam que en faci més) i també donar ses gràcies a aquests 30 subscriptors que hi ha a Pina i que mos han aguantat durant aquest any.

Una vegada més volem demanar sa col·laboració a tots aquells pineros que tenguin qualque cosa que dir, bé sigui publicant un article, bé sigui exposant-nos es temes que considerin que siguin d'interès per esser publicats en ES SAIG. I res més, sinó desitjar molt d'èxit i una llarga vida a sa revista.

ALTRES COSES

Des d'aquí volem donar sa benvinguda al P. Nicolau Sastre, T.O.R., nou rector de Pina i desitjar-li molta de sort.

Per acabar, només volem citar com a recordatori uns temes a n'es que ja hem fet referència en edicions anteriors i que pareix que han quedat com oblidats. Entre altres, es més importants són:

CAMP DE FUTBOL, se n'ha xerrat molt, però no veim uns resultats palpables.

DISCOS DE CIRCULACIO a certs carrers, no se n'ha col·locat ni un i per cert són ben necessaris.

SA FONT, al manco fer-hi un poc de neteja i adecentarla un poc; es safareig que hi ha està tan ple de pedres i fems que casi no hi cap aigua.

Són unes qüestions que simplement recordam; a veure si se'n faneco d'elles devers es Consistori municipal, ja que pareix que tenen a Pina un poc oblidat.

Xesc Oliver

noticiclarí

EXCURSIO EN BICICLETA

L'excursió en bicicleta organitzada per Obra Cultural a diverses possessions d'Algaida va esser un èxit. Hi participaren una trentena de persones i varen esser molt ben atesos a tots els llocs. Al dinar de germanor a Castellitx hi va regnar el bon humor.

Com veureu a aquest mateix número, se n'organitza una altra aquest mes a Son Fornés de Montuñri.

EXPOSICIO MOLI D'EN XINA

Aquests dies exposa al Moll d'en Xina l'artista Rafel Amengual. Una exposició que, al nostre veure, és d'un mèrit artístic extraordinari i que val la pena visitar. L'exposició estarà oberta fins dia 6 d'aquest mes.

EXPOSICIO JAUME FALCONER

També volem donar compte de l'exposició del nostre col·laborador Jaume Falconer a Montuñri coincidint amb la Fira del poble veïnata. Segons les nostres notícies, l'exposició va esser un èxit complet.

TELEVISIO

Volem recordar la intervenció dels nostres representants de l'Ajuntament al programa Informatiu Balear. Varen participar el Batle i el Regidor d'urbanisme aclarint la postura de l'Ajuntament davant la polèmica promoguda amb motiu de la possible implantació de la fàbrica de compost a Algaida. La seva intervenció va esser clara, moderada i contundent.

BANDA DE MUSICA

La festa de Santa Cecília va esser molt simpàtica i del gust de la gent. El concert que la banda va donar després de la Missa de les vuit, amb l'església plena, va agradar molt. Inclús sabem que es pensa en la possibilitat de repetir-lo i potser sigui per Sant Honorat el moment més adequat per fer-ho.

També va esser agradable el dinar amb tots els músics i un bon grapat de simpaticitzants.

Dia 8 d'aquest mes la Banda participarà a la trobada de totes les bandes de música de Mallorca que organitza el Consell. Serà a Ciutat aquesta trobada.

LA GENT COMPRA LLIBRES

El darrer diumenge que es va oferir a la parròquia el servei de llibreria no va quedar ni un exemplar de la darrera enciclica "El treball de l'home", i pocs de les diverses edicions del Nou Testament.

CATECISME

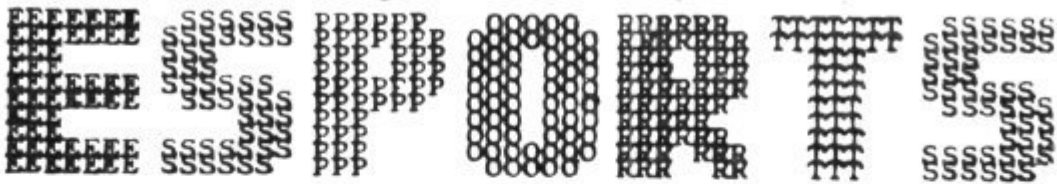
Són 19 les persones, mares de família i joves, que exerceixen el ministeri de catequistes a la parròquia. Així atenen als tres nivells: 1º, allots que encara no combreguen, els dissabtes a les 11 del mati. 2º, els qui ja combreguen, fins a 10 anys, dilluns a les 5,30 de l'horabaixa. 3º. Des dels 10 anys, dimecres també al capvespre a les 5,30.

NADAL

S'acosta la festa de Nadal, per lo que convé recordar que la celebració comunitària del SAGRAMENT de la PENITENCIA serà el dilluns dia 21, a les 9 del vespre, dilluns de la setmana nadalenca.

El dijous, dia 24, la vetla de Nadal, o "MATINES", començaran a les 10 del vespre.

FUTBOL

Quan escrivim aquestes retxes, s'equip de Preferent està classificat en penúltim lloc.

Durant aquest mes no s'ha conseguit cap punt i s'equip pareix que ha caigut dins un clot molt profund.

Quan va començar sa lliga ja sabiem que sa plantilla era molt curta; i resulta que, apart d'unes quantes targetes, ses lesions no han respectat es jugadors. Per altre part, hem d'acceptar que es conjunt no du gens de sort en Es Porrassar.

Però, si hem de ser francs, s'ha de dir que hi ha bona part d'excuses. Sa veritat és que a molts d'entrenos no hi ha la mitat de jugadors, que veim una certa apatia dins s'equip i també dins sa directiva. Es "mister" no sap mai en quines condicions es troben es jugadors es diumenge i així no se pot esperar que aquesta situació es pugui superar fàcilment. Lo que fa falta és inculcar a jugadors i afició que queda molta lliga per endavant i que entre tots es poden conseguir millors resultats.

El nostre amic en Miquel Fiol, que durant tres anys ha defensat sa camiseta de l'Algaida, mos ha dit Adéu; sa feina es molt feixuga. Adéu, Miquel, i sort.

En el seu lloc ha vingut el defensa Prohens, procedent del Porreres.

Resultats d'aquest mes:

Petra - Algaida:	3 - 1.
Algaida - Llosetense:	3 - 4.
Alaró - Algaida:	3 - 0.
Algaida - Artà:	1 - 2.

En canvi hem de dir que es juvenils pareix que han superat la crisi que travessaven des de començament de campionat.

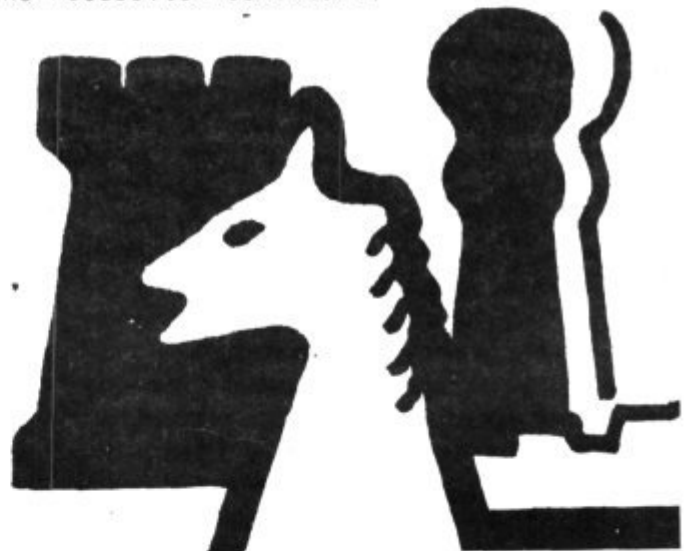
Sa moral ha pujat molt i s'espera poder repetir actuacions passades. Durant aquest mes s'han jugat tres partits amb aquests resultats:

Algaida - Alaró:	2 - 0
Sant Jaume - Algaida:	1 - 2
Algaida - Villafranca:	1 - 0

Es destaca com a màxim goleador i més regular en Rafel Basseta, que per cert va debutar amb es grans es dia que es va jugar contra l'Alaró.

A Sa Talaieta li passa una cosa semblant en es grans, no han guanyat cap partit dins Algaida. Però com que duen qualque punt quan va a jugar a fora, això fa que estiguin per sa part mitja de sa classificació.

Dins Algaida es resultats han estat clars (1-4) i 1-5); són resultats que no necessiten comentari.

S C A C S

L'equip d'escacs del nostre poble ha passat per una mala ratxa que ha significat tres derrotes consecutives i el descens de la primera posició que ocupava, a la zona intermitja de la classificació.

A la jornada passada va aconseguir empatar contra el segon classificat, un bon resultat, que esperam posi fi a n'aquesta mala ratxa i signifiqui la recuperació de l'equip per retornar a les primeres posicions.

Llorenç Manila

CIRCULAR DE L'OBRA

Activitats programades pel mes de desembre:

Dia 4, divendres, a les 9,30 del vespre projecció de la pel·lícula: "DOS HOMBRES Y UN DESTINO", un western molt divertit.

Dia 13, excursió en bicicleta al poblat talaiòtic de Son Fornés, Montuïri. Podrem veure les excavacions del segon talaiot que s'han fet aquest estiu. La sortida de Plaça serà a les 9,30.

Dia 18, a les 9,30 projecció d'una pel·lícula el títol de la qual es comunicarà per medi de cartells.

Dia 24, tradicional xocolatada amb ensaimades i xampany da sa Nit de Nadal. En acabar ses Matines vos hi esperam a tots.

Aquest darrer número extraordinari de ES SAIG ha estat subvencionat per l'Ajuntament d'Algaida i "La Caixa". Bensincerament donam les gràcies a les dues institucions.

Els beneficiats són els nostres subscriptors i lectors, perquè aquestes ajudes ens permeten millorar la nostra publicació amb uns preus a l'abast de tothom.

(ve de la darrera pàgina.)

Desconec on s'instalarà la fàbrica de "compost". Ara bé, es segur que, després de l'acord que va adoptar l'Ajuntament de Montuïri, no s'instalarà dins el terme de dit Ajuntament. Per altra banda, ningú ha dit que aquesta fàbrica s'hagi d'instalar a Algaida o a Montuïri. El que passa és que el Consell va realitzar un estudi geològic damunt les zones de l'illa que reunissen les

amic esposa espòs

I TOTS CONTENTS; TOTS SATISFETS

X *12* *11*

condicions necessàries per al depòsit de fems. I sembla que Montuïri i Algaida, juntament amb altres municipis, ténen dins els seus termes municipals zones impermeables aptes per depositar els fems.

El que diferencia una fàbrica de compost d'un femer, és que a la fàbrica de compost s'utilitzen un 30% dels fems en la fabricació d'adobs per a la agricultura.

Antònia Ramis.

una xerradeta amb...

Nom: Jeroni Miquel Mas Rigo. Va néixer a Campos dia 17 d'Agost de 1955, té 26 anys, és fadrí i resideix a Palma. Estudià dret, i a l'any 1977 es va llicenciar. Des de fa un any i mig pertany al "Cuerpo Nacional de Secretarios de Administración Local de 3a. categoría".

L'experiència que ha tenguda com a Secretari d'Alaró, tal vegada el permeti poder resumir amb poques paraules, quins són els principals problemes amb què s'ha d'enfrontar diàriament un Secretari.

Podem dir que són de tres tipus:

a.- Problemes jurídics. Degut a que la legislació local es troba espargida en multitud de disposicions, moltes vegades no es coneix exactament quina és la norma a aplicar al cas plantejat.

b.- Problemes polítics. Per tal com existeixen diferències entre la legislació vigent i les Corporacions, damunt les funcions que han de realitzar els Secretaris d'Administració Local.

c.- Problemes administratius. Ja que els Ajuntaments, en dos anys, han duplicat els pressuposts ordinaris, augmentant d'aquesta manera el treball a realitzar i sense que ho hagin fet les plantilles de personal des de l'any 1936. Això és de molta importància per a un Secretari de 3a. categoria, on a més de les funcions de Secretari ha de realitzar les d'Interventor i de Secretari de Jutjat de Pau.

¿Creu que la professió de Secretari és dura, principalment quan es veu que s'ha d'estar supeditat a les decisions d'una Corporació, tant si s'està o no d'acord?

Personalment crec que la professió de Secretari, i més avui en dia, no és dura, sinó duríssima. I no perquè s'hagi d'estar supeditat a les decisions de la Corporació ja que això és el mateix amb qualsevol altre veí. Sinó, per la gran responsabilitat que li atribueix la legislació vigent. Responsabilitat que té la màxima expressió en l'advertència de illegalitat.

Segurament ha comprovat el que ha pogut suposar a l'Ajuntament d'Algaida el fet de no haver tengut Secretari durant dos anys. ¿Ens podria dir amb quines deficiències s'ha trobat?

Quan vaig assistir al Ple Ordinari de l'Ajuntament vaig presentar un "informe", en el qual feia referència a les principals deficiències trobades en relació al funcionament administratiu de l'Ajuntament. Per esser una qüestió de règim més bé intern, no me correspon a mi el fer-la pública.

¿Què pensa de la Mancomunitat de recollida de fems? ¿Com és que abans es deia que se posaria en marxa aviat i ja han passat un parell de mesos i encara no hem pogut veure el seu funcionament? ¿D'on ve el retràs, de l'Ajuntament d'Algaida o del Consell?

Pens que la Mancomunitat que s'ha format per a la recollida de fems és una solució racional per als Ajuntaments de municipis de baixa població. No podem oblidar que la supervivència dels municipis petits, depèn de la comarcalització dels serveis públics. Respete a qui té la culpa del retard del funcionament de la dita Mancomunitat, t'he de dir que la culpa no és de ningú. El que passa és que s'ha de seguir la tramitació legal, i en aquests moments el Consell està esperant el dictàmen preceptiu que emetrà el Consell de l'Estat i que preveuen les lleis damunt les possibles Mancomunitats de municipis.

I damunt el conflicte d'instalar la fàbrica de compost ¿on hi ha més probabilitats que s'instali, a Montuïri o Algaida? perquè sembla que no es vol ni a un lloc ni a l'altre. I d'on va sortir el que la fàbrica s'hagués d'instalar a un d'aquests dos pobles? I finalment, ¿ens podria dir en poques paraules lo que suposa i significa la instal·lació d'una fàbrica de compost?

(continua a la pg.19.)